

PLASAMENTE ALTERNATIVE

Peisaje cu artiști și expoziții

În România, când se îngână vara cu toamna, vine Festivalul „George Enescu”, o adevărată minune culturală în vremurile în care Gigi și Doru Măgaru' fac legea, iar Nuți direct Constituția. Nu vă fie teamă, nu lansez o capcană muzical-poetică, ci mă mențin în zona artelor plastice, pentru că excepționalul festival vine și cu acum tradiționala expoziție de artă plastică a creatorilor români. Muzica și chiar poezia nu sînt deloc excluse în această afacere, dimpotrivă, sînt la ele acasă. „George Enescu” este mult mai mult decît un festival internațional și un concurs la fel de fără hotare, este o manifestare din ce în ce mai complexă, cu evenimente tot mai multe și din domenii tot mai diverse, și chiar expoziția de artă plastică este mai mult decît a artistului plastic Gheorghe Gogescu, cum s-ar înțelege de pe site, unde și simpla listă a participanților este eronată.

Așadar, expoziția de artă plastică din cadrul festivalului „George Enescu” este deja deschisă la Sala Palatului, și dintr-o simplă privire prin catalogul participării îmi amintesc de Sorin Adam, Adriana Socaciu, Georgeta Grabrovski, Elena Surdu-Stănescu, Daniela Frumușanu, Viorela și Vintilă Mihăescu, tapiseria organizatorului, George Gogescu, desigur, și enumerarea este selectivă pe un criteriu total subiectiv,

cel al memoriei personale. Expunerea de la Sala Palatului este dominată de un portret de mari dimensiuni al patronului spiritual, compozitorul George Enescu, într-o atmosferă de spiritualitate astrală în care îl recunoaștem pe pictorul Emil Ciocoiu.

Stabilit în 1980 în Germania, trăgînd un serios semnal de alarmă asupra condiției artistului român sub dictatură și interdicția libertății exprimării artistice, tînărul artist de mare viitor, Emil Ciocoiu, și-a croit o frumoasă carieră internațională din care, pînă în 1989, a trebuit să își excludă, dureros, țara natală. Odată cu eliberarea de acum două decenii, pictorul și-a continuat evoluția internațională, a revenit în țară cu o mare expoziție, în 1996, la Muzeul Național de Artă al României, dar a lucrat pentru noi și viitorul nostru în lume acolo unde a beneficiat mereu de o primire de onoare. A mers la Bruxelles, să susțină aderarea României la NATO, cu o expoziție cum nu mai văzuseră oficialii din cele 16 țări, cite avea atunci Alianța, iar intrarea în Uniunea Europeană a beneficiat de un demers similar din partea pictorului Emil Ciocoiu, expoziția sa de la „templul” Berlaymont al construcției europene rămînînd în memoria organizației comunitare. Acum, Emil Ciocoiu sprijină și integrarea în spiritualitatea mondială a României, cum știe el mai bine, și a făcut-o de minune cu o expoziție la sala Galateca a Bibliotecii Centrale Universitare. Se numește „Omăgiu muzicii 2009” și este oferită agendei festivalului de către autor, pictorul Emil Ciocoiu.

Lumea minunată a muzicii nu îi



Emil Ciocoiu. Cântul viorii.

este străină artistului și nici abordată din oportunism nu este. De o viață, jumătatea lui este o violonistă de mare valoare, Rodica Daniela Ciocoiu, membră, printre altele, a cvartetului Sharon, și cel puțin din acest punct de vedere muzica este lumea lui. În desenele sale expuse la Galateca se simte o vibrație aproape fizi-

că, iar picturile sale de mari dimensiuni, portretul lui Enescu de la Sala Palatului sau „Cîntul viorii”, de la expoziția personală, sînt adevărate altare moderne ale muzicii, ale artei ca mod de viață și trăire.

Săptămîna care vine este o adevărată nebunie în materie de evenimente ale artei plastice. Ruxandra

Garofeanu îl readuce în București pe Mircea Bochiș, la 20 de ani de la ultima sa expunere personală aici. Mircea Bochiș, din nord-vestul profund al țării, este un artist complex, care face de la gravură mică la sculptură monumentală și nu ocazional, ci de-a dreptul programatic. Venirea lui la București, la galeria Dialog de la primăria Sectorului 2 este un adevărat eveniment, dar care mă tem că va trece puțin remarcat chiar dacă, cu cîteva zile înainte, acolo vor cînta fanfare, se va dansa și se va defila. Este vorba, de fapt, de o ediție jubiliară, a X-a, a Tîrgului anticarilor pe care aceeași primărie a lui Onțanu îl organizează tot mai des și mai dens în parcul de la Obor. Programul manifestărilor, care încep chiar astăzi și tîn cît weekend-ul, are petrecere cu muzică, cîntec cu Corina Chiriac, publicații noi și cărți rare, și, desigur, anticari și vechituri.

Și dacă tot sîntem la capitolul „Ce vrăji mai face Ruxandra Garofeanu?” e musai să amintim de expozițiile pe care le lansează Galeria de artă contemporană a casei Artmark, care nu se admiră în oglindă între două licitații de sezon, ci pune idei în aplicare. De marți, cam cînd se dă liber la Mircea Bochiș la Sectorul 2, la Artmark se poate vedea pictură de Spiru Chintilă. Cu puțină grabă, familia Chintilă ar fi putut intra în programul expozițiilor familiilor de artiști, derulat tot de Artmark, dar dispariția neașteptată a pictoriței Simona Vasiliu Chintilă a trimis povestea familiei Chintilă în istoria artei și a momentelor ce trebuie omagiate.

Am zis licitații? Săptămîna viitoare încep și licitațiile, Alisul sîmbătă, pe 11, iar Goldartul pe 12, a doua

zi. Totuși, se pare, cu nivelul de certitudine pe care îl poate oferi respectiva instituție, că o ședință de vânzare organizează și Monavissa, poimîine. Revenind la săptămîna care vine, atrăgeam atenția că se încheie cu aniversări, mai mulți artiști împlinind și ani, nu numai vise. Cu acest scop, vineri, peste exact o săptămîină, se deschide la Galeria Ana de pe Pangrati, între TVR și atelierelor marilor pictori, o expoziție care îl aniversează pe Ion Murariu la împlinirea a 87 de ani. Marele acuarelist, cum destul de restrictiv îl numim pe venerabilul artist, va expune de această dată uleiuri, și mult mai tinerii practicanți ai acestei maniere vor veni să simtă magnetismul pe care îl iscă simpla prezență a maestrului.

Nică Murariu s-a născut la Dorohoi, la 12 septembrie 1922, și tot din minunata Bucovină vine Mihail Gavril, pictorul pentru al cărui Athos, unic în arta românească, ne entuziasmă deunăzi. Îl regăsim pe simeze în acest an, după numitul Athos, de la Galateca, dar și un Israel, la Centrul Comunitar Evreiesc de pe strada Popa Soare, cu o expoziție de grup, împreună cu prieteni nord-moldoveni sau de oriunde din Planeta artelor, care au pictat sau vor picta la suprafața pentru artiști pe care l-a constituit la Antileștiul natal, unde obține încep să vibreze orizontul. Vor participa la expoziția de la Apollo, care se deschide joi, pe 10, „frații” săi Dumitru Luțu Bostan, Laurențiu Horhotă, Nicolai Moroșan, Mihai Voicu, Romeo Ionescu și „sora” Mihaela Panait, invitatul Emil Ciocoiu, dar și „părinții” Traian Brădean, Constantin Andronic sau Ion Grigore. ■